

Література

1. Прус М.П. Епізоотична ситуація щодо бабезіозу собак у деяких містах України / М.П. Прус, В.Ф. Галат, В.С. Козачок, К.В. Дідаш, І.В. Краснянчук, О.В. Семенко / Тези доп. 2-ї конф. проф.-викл. складу і аспірантів ННІВМЯБПАПК. – К., 2007. – С. 58.
2. Соловйова Л.М. Діагностика та лікування за бабезіозу собак / Л.М. Соловйова // Ветеринарна медицина. – 2012. – Вип. 96. – С. 326–328.
3. Прус М.П. Деякі питання епізоотології бабезіозу собак за даними ветеринарної клініки „Фауна-сервіс” / М.П. Прус // Вісник БДАУ. – Біла Церква, 2008. – Вип. 11. – С. 100–103.
4. Прус М.П. Клінічні ознаки, морфологічні та біохімічні зміни крові собак, хворих на бабезіоз / М.П. Прус // Вісник Білоцерків. держ. аграр. ун-ту. – Вип. 16. – Біла Церква, 2001. – С. 151–157.
5. Прус М.П. Клінічні ознаки та результати досліджень крові собак, хворих на бабезіоз / М.П. Прус, В.Ф. Галат, Л.В. Пасхалова // Ветеринарна медицина України. – 2000. – № 6. – С. 28–29.

КЛІНІЧНА КАРТИНА ЗА БАБЕЗІОЗУ СОБАК

Антіпов А. А., к. вет. н.,

Бахур Т. І., к. вет. н.,

Гончаренко В.П., к. вет. н.,

Кравченко С. Є., магістрант

Білоцерківський національний аграрний університет, м. Біла Церква,

Актуальність проблеми. Собака – перша свійська тварина, яку приручила людина за її корисні якості: гострий нюх, тонкий слух, добрий зір, швидкий біг, витривалість, сміливість і невибагливість [1–3].

В Україні вивченню хвороб собак, на відміну від далекого зарубіжжя, не надавалось особливого значення. Бабезіоз собак є однією з найпоширеніших і небезпечних хвороб тварин цього виду. Захворювання знайоме майже всім власникам собак. У зимовий період бабезіоз не діагностується, а з настанням весни це захворювання знову нагадує про себе [4]. Тому актуальним і важливим є вивчення клінічного прояву, діагностики, лікування і профілактики бабезіозу.

Метою роботи було вивчити особливості клінічного прояву при спонтанному бабезіозі, викликаному збудником *Babesia canis* [5, 6].

Матеріали і методи досліджень. Клінічне обстеження собак проводили у ветеринарній клініці “Доктор Veb” м. Біла Церква протягом 2016–2017 рр. за загальноприйнятими методиками, а саме шляхом збору анамнезу,

дослідженням температури тіла, частоти пульсу та дихальних рухів, проведенням аускультатії, перкусії, пальпації тощо. Всього клінічно було обстежено 63 хворих на бабезіоз собак різних порід, віку і статі. Діагноз на бабезіоз підтверджували шляхом лабораторного дослідження мазків крові.

Результати досліджень. За даними досліджень клініки за 2016–2017 роки спостерігали гостру і хронічну форми.

Гостра форма характеризується відсутністю апетиту, підвищенням температури тіла до 40–42°C в перші 2–3 доби. Потім температура може знизитися до норми або нижче – до 33–35 градусів. Тварини були пригнічені, відмовлялися від корму, а деякі – і від води. Власники собак відмічали схуднення, залежування, пасивність у приміщенні і під час прогулянки, часто – сковану ходу і особливо – слабкість кінцівок.

Видимі слизові оболонки у перші два дні хвороби були анемічні, а потім набували жовтого забарвлення. Дихання було напружене, 35–45 дихальних рухів за хвилину. Серцевий поштовх посилений, тони серця приглушені, кількість серцевих скорочень від 120 до 180 за хвилину.

Сечовиділення, як правило, часте. Сеча від інтесивно-жовтого до червоного кольору, що є ознакою руйнування еритроцитів і виходу гемоглобіну із сечею (гемоглобінурія).

Розлади у роботі шлунково-кишкового тракту, такі як блювота. Блювотні маси пінисті, жовтого кольору. У більшості випадків спостерігалася діарея. Фекалії жовтого кольору, з домішками крові і частіше у дрібних порід собак не залежно від віку, у цуценят середніх і крупних порід віком до 9 міс, а також у молодих тварин 1–2 роки. У дорослих такі ознаки спостерігали рідше і не залежали від тяжкості захворюваності. При пальпації органів черевної порожнини спостерігалася напруженість черевної стінки, збільшення і болючість у ділянці печінки і селезінки.

Хронічний перебіг частіше спостерігали у дорослих і старих собак. Найбільш постійним і характерним симптомом являлися прогресуюча анемія слизових оболонок і шкіри, зменшення апетиту, загальна слабкість, навіть так що тварина не може підійматися, при збереженій чутливості, апатія. Періодичність спостерігали частіше по 3–4 дні загострення і по 2–10 днів ремісії. При чому із кожним періодом ремісії тварини все більше слабнуть, спостерігалася незначне підвищення температури, сеча карамельного кольору.

Висновки. 1. Гостра форма бабезіозу частіше проявлялась у молодняку і характеризувалась пригніченням, втратою апетиту, підвищенням температури тіла, схудненням та залежуванням.

2. Хронічний перебіг частіше реєстрували у дорослих і старих собак і проявлявся прогресуючою анемією слизових оболонок і шкіри, зменшенням апетиту, також загальною слабкістю.

Література

1. Курман А.Ф. Епізоотологічний моніторинг бабезіозу собак у м. Полтава / А.Ф. Курман, Ю.О. Мокрий, П.Ю. Грубіч, Л.В. Лепта // Вісник Полтавської державної академії. – Полтава, 2011. – № 6. – С. 112–113.
2. Рекомендації з діагностики бабезіозів свійських тварин та заходи боротьби з ними / М.П. Прус, А.В. Березовський, В.Ф. Галат, І.В. Краснянчук, О.В. Семенко. – Київ: «Ветінформ», 2005. – НАУ. – 18 с.
3. Дубова О.А. Епізоотичні особливості бабезіозу собак у м. Житомирі за період 2007–2009 рр. / О.А. Дубова // Науковий вісник НУБіП. – 2010. – Вип. 151. – С. 67–73.
4. Прус М.П. Клінічний прояв та деякі питання патогенезу бабезіозу собак / М.П. Прус // Наук. вісник НАУ. – К., 2001. – Вип. 42. – С. 193–198.
5. Лікування собак, хворих на бабезіоз / Прус М.П., Галат В.Ф., Березовський А.В., Чаркін В.О., Бурих Л.М., Потапова О.В., Пульняшенко П.Р. // Вет. медицина. Міжвідомчий тематичний науковий збірник. – Харків, 2003. – С. 475–480.
6. Головаха В.І. Бабезіоз собак / В.І. Головаха // Ветеринарна медицина України. – 2003. – № 7. – С. 9–10.

МОЖЛИВІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ МУРАШИНОЇ КИСЛОТИ В ЯКОСТІ КОРМОВОЇ ДОБАВКИ ДЛЯ БОРТЬБИ ЗІ СТРОНГІЛОЇДОЗОМ

Бойко О. О., к. б. н., доцент,
Гавриліна О. Г., к. б. н., доцент,
Бригадиренко В. В., к. б. н., доцент,
Шендрик І. М., к. вет. н.,
Шендрик Х. М., к. вет. н., доцент,
Гугосьян Ю. А., асистент,
Коснирєва Ю. В., студент

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет, м. Дніпро

Актуальність проблеми. Щорічно фермерські господарства зіштовхуються із проблемами, які стосуються зниження молочної та м'ясної продуктивності у сільськогосподарських тварин. Частково причина цьому – паразитарні захворювання. Нині відомо багато препаратів синтетичного походження, які можна з успіхом застосовувати як антигельмінтики [1, 5–8].

Є данні щодо успішного антигельмінтного застосування таких харчових добавок, як коричний альдегід, бензойна кислота, а також консерванту